

Дамян Дамянов

Лирика '90

Поезия?... Сега не са на почит
разнежениет глезени слова.
Площадите като реки клокочат.
Бучи в тях проза зла. И то каква!
Тълпите бълват крясъци и ежби.
В гърла, в юмурици, в стълки бѣбне бунт!
И не отиват лирики и нежност
на тъмния им нелиричен грунд.
Кому е до любов във тези страшни
и нелюбовни времена-барут,
щом хлябът ни с купон е и с опашки,
а зимата ни чака с мрак и студ?
Поезия?... Непоетичен вее
предзимен вятър – остър, мразовит.
Дано снега от проза преживеем...
За лирика една душа копнее,
уви, ако коремът ѝ е сит.

КРАЙ

© 1993 Дамян Дамянов

Сканиране, разпознаване и редакция: Борис Борисов, 2008

Набиране: Мартин Митов

Публикация

Дамян Дамянов, *Още съм жив*. ИК „Христо Ботев“, С. 1993. ISBN 953-445-114-5

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8507>]